

[Melchior]

alene om, men vi ville sandelig være ilde farne, hvis vi ikke var med til at arbejde sammen på det valutariske område.

Jeg kan slutte med at sige, at vi i CD har megen omsorg for statsministerens velbefindende, ikke kun af menneskekærlighed og sympati over for personen, men også fordi vi føler, at i de kommende måneder har samfundet brug for en stærk og rask statsminister, og jeg blev lidt bekymret på hans vegne, da hr. Glistrup efter at have smidt en skidtspand i hovedet på statsministeren alligevel kunne rose ham for hans og regeringens position i spørgsmålet om EMS. Jeg tror ikke, at den slags ros fra den side ligefrem er med til at forbedre statsministerens helbred, men hvis det kan hjælpe en lille kende, skal der også komme en uforbeholden kompliment fra mit parti. Vi har fra første færd med glæde fulgt og også tidligere givet udtryk for vor udelte tilfredshed med statsministerens og regeringens energiske, bevidste og velformulerede politik på dette område, både når det er blevet belyst herhjemme, og når det er sket i internationale forhandlinger. Derfor har vi i og for sig ikke andet at tilføje end lykke til. Det må tage den nødvendige tid, og nogle måneders forsinkelse er naturligvis at hilse velkommen, hvis og når det kan gøres endnu bedre.

Vi har ingenting at bemærke ud over den klare enighed, der er – det kan allerede nu aflæses – mellem et meget betydeligt flertal i folketinget. Der er ingen, der er mere emsige end os for at få EMSen. Derfor følger vi denne sag med iver, men også i tryk forvisning om, at den ligger i gode hænder.

Når nu finansministeren er blevet nævnt her for det dårliges skyld af hr. Glistrup i hans ordførertale, vil jeg da godt sige, at jeg glæder mig til at se finansministeren rask på sin plads igen.

Ole Olsen (SF):

Jeg var lidt skuffet over hr. Melchior, som jeg slet ikke synes kunne leve op til hr. Ellemann-Jensen. Jeg synes kun, at hr. Melchiors begejstring var sådan 103–104 pct., jeg troede, den nødvendigvis skulle være på 150 pct., at man ellers fik smæk. Men det er ikke min boldgade.

Hr. Glistrup kunne ikke have gjort det bedre end statsministeren, sagde hr. Glistrup.

Jeg synes nu ikke som hr. Melchior, at det er særlig slemt over for statsministeren, medmindre man ikke kan lide at blive sammenlignet med hr. Glistrup med hensyn til politikken, og det ved jeg ikke om statsministeren kan. Men hr. Glistrup kunne altså ikke have gjort det bedre. Betyder det så ikke, at S og Z er enige i den blanding, vi har og skal føre af betalingsbalancepolitik, inflationspolitik og beskæftigelsespolitik? Blandingen går som bekendt ud på, at beskæftigelsespolitik skal man slet ikke drive. Jeg kan kun sige til lykke med selskabet til statsministeren.

Det er ikke sådan, at SF ikke vil arbejde med for at skabe et vist valutarisk samarbejde, jeg vil sige et fornuftigt valutarisk samarbejde, sådan at vi kan få stabile valutakurser, det er det langtfra, det har vi gjort tidligere, og det er vi såmænd også villige til igen. Et sådant samarbejde vil naturligvis medføre restriktioner for den økonomiske politik, det er sagt gentagne gange heroppefra i dag, og det er da helt rigtigt. Men så skal det også siges, at vore muligheder efter vores opfattelse bliver så drastisk beskåret, at vi ikke føler, at vi kan føre en rimelig selvstændig økonomisk politik.

Reglen om, at vi, når vi går ind i EMS, skal anvende korrigerende økonomiske tiltag, fører til, at vi i og for sig får bevisbyrden forskudt fra Fællesskaberne over til det enkelte land. Hvis vi kommer ud i uføret, skal vi altså selv finde på at komme med nogle tiltag, og gør vi ikke det, skal vi stille til smæk hos de andre; det skal vi selv tage initiativet til.

Det er egentlig kun logisk, at den økonomiske og politiske udvikling presser medlemslandene til at gennemføre EMSen. Men hvad sagde socialdemokratiet i 1972? Det er af mindre betydning, synes vi, hvordan den tekniske afvigelse mellem slangen og EMS' kobraslange bliver. Det reelle, synes vi, er indgrebene i den danske politik.

Det fremgår nu helt klart, at man ikke gør noget som helst for at afskaffe arbejdsløsheden eller for at nedbringe den. Man vil udelukkende koncentrere sig om betalingsbalancen og inflationsbekæmpelsen. »Der vil blive anvendt en ECU-kurv-ordning,« står der her i Det europæiske Råds resolution, »som indikator til at påvise afvigelser mellem Fællesskabets valutaer. Der vil blive fastsat en »di-